

# E. Financiëlemarktinfrastructuren

## 1. Inleiding

De sector van de financiëlemarktinfrastructuren (FMI's) evolueerde verder tijdens het verslagjaar. In paragraaf 2 wordt de cartografie van de sector weergegeven. De oversightbenadering steunt traditioneel op principes in plaats van op gedetailleerde regels; de FMI's worden overtuigd met argumenten (moral suasion) in plaats van bestraft te worden met boetes of andere sancties. Er is echter een verschuiving merkbaar van deze 'soft law' naar 'hard law', in die zin dat de vereisten worden vastgelegd in wetten, zowel voor de betaalsystemen als voor de CSD's. Wat de CSD's betreft, zet de verordening betreffende de central securities depositories (hierna CSD-verordening genoemd)<sup>(1)</sup> de Committee on Payments and Market Infrastructures – International Organization of Securities

Commissions (CPMI-IOSCO) Principles for Financial Market Infrastructures (PFMI's) om in Europese wetgeving. Naast de publicatie van de circulaire over de herstelplannen voor FMI's, waarvan de voornaamste bepalingen toegelicht worden in paragraaf 4 van het hoofdstuk 'Herstel en afwikkeling', werd de regelgeving verder uitgebreid, zoals beschreven in paragraaf 3 van dit hoofdstuk.

In paragraaf 4 worden de toezichts- en oversightactiviteiten beschreven m.b.t de risico's die in het Annual Risk Review 2015 prioritaire aandacht kregen. Het gaat meer bepaald om het toezicht op het liquiditeits- en kredietrisico, het operationeel risico en de opvolging van de bedrijfsmodellen.

(1) Verordening (EU) Nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstanties en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) Nr. 236/2012.

## 2. Cartografie van de sector

De Bank is bevoegd voor het oversight en het prudentieel toezicht op FMI's. Bij het prudentieel toezicht worden de risico's voor de FMI zelf opgevolgd, terwijl bij het oversight de nadruk ligt op de veilige en goede werking van het systeem dat door de FMI wordt uitgebaat. Het oversight verifieert onder meer of systeemrelevante infrastructuren hun dienstverlening ook kunnen waarborgen in extreme omstandigheden. De tabel bevat een overzicht van de Belgische infrastructuren die onder de bevoegdheid van

de Bank vallen, en van haar samenwerking met toezichthouders op infrastructuren van derde landen.

De Bank verleent vergunningen aan betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld. Het aantal betalingsinstellingen is licht gestegen ten opzichte van vorig jaar: één instelling met volledig statuut kreeg een vergunning (B+S Payment Europe) en twee vrijgestelde instellingen kregen de toelating om betalingsdiensten

**TABEL 7** TOEZICHT EN OVERSICHT VAN DE BANK OP FINANCIËLEMARKTINFRASTRUCTUREN

|                       | Instellingen / systemen onderworpen aan toezicht en oversight   |  |  |
|-----------------------|---|--|--|
|                       | De Bank treedt op als enige autoriteit  | Internationale samenwerking                            |  |
|                       |   | De Bank treedt op als hoofdautoriteit                  | De Bank neemt deel aan het toezicht, onder leiding van een andere autoriteit |
| Prudentieel toezicht  | Belgisch bijkantoor van Bank of New York Mellon (BNYM)  |  | BNYM SA/NV   |
|                       | Betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld  |  |  |
| Toezicht en oversight | BNYM CSD<br>Worldline Belgium   | Euroclear Bank<br>Euroclear Belgium<br>Euroclear SA/NV | Colleges van centrale tegenpartijen <sup>(2)</sup>                           |
| Oversight             | NBB-SSS<br>Bancontact / MisterCash <sup>(1)</sup><br>Uitwisselingscentrum en Verrekening <sup>(1)</sup><br>MasterCard Europe <sup>(1)</sup> | SWIFT <sup>(3)</sup>                                   | TARGET2<br>TARGET2-Securities<br>CLS <sup>(4)</sup>                          |

Bron: NBB.

(1) Peer review in het Eurosysteem / ESCB.

(2) Het betreft de toezichtscolleges van de centrale tegenpartijen LCH.Clearnet SA, LCH.Clearnet Ltd, EuroCCP, Eurex AG Clearing, CC&G, ICE Clear Europe, KDPW-CCP en Keler CCP.

(3) Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication.

(4) Continuous Linked Settlement.

aan te bieden in België (Rent A Terminal Belgium BVBA en Belmoney Transfert BVBA). Eén vrijgestelde instelling heeft haar activiteiten stopgezet. Twee van de drie nieuwe instellingen zijn actief in het kaartbetaalverkeer, wat wijst op de veranderende marktomstandigheden in de betaalkaartsector. In de sector van het elektronisch geld zijn er in 2015 geen wijzigingen opgetreden qua aantal en statuut van de instellingen. In totaal zijn er in België 20 instellingen die betalingsdiensten aanbieden en 11 instellingen die elektronisch geld kunnen uitgeven, en dit aantal zal stijgen door het nieuw regelgevend kader voor betalingsdiensten.

**TABEL 8** VERLOOP VAN HET AANTAL ONDER TOEZICHT STAANDE BETALINGSINSTELLINGEN EN INSTELLINGEN VOOR ELEKTRONISCH GELD

|   | 31-12-2014 | 31-12-2015 |
|---|------------|------------|
| Betalingsinstellingen .....                         | 18         | 20         |
| Naar Belgisch recht .....                           | 11         | 12         |
| Vrijgestelde instellingen <sup>(1)</sup> .....      | 4          | 5          |
| Bijkantoren naar buitenlands recht uit de EER ..... | 3          | 3          |
| Instellingen voor elektronisch geld .....           | 11         | 11         |
| Naar Belgisch recht .....                           | 5          | 5          |
| Vrijgestelde instellingen <sup>(1)</sup> .....      | 5          | 5          |
| Bijkantoren naar buitenlands recht uit de EER ..... | 1          | 1          |

Bron: NBB.

(1) 'Vrijgestelde instellingen' zijn volgens artikel 48 van de wet van 21 december 2009 onderworpen aan een lichter regime, namelijk enkel aan de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 21 en 22 van deze wet.

### 3. Regelgeving

Naar aanleiding van de operationele incidenten bij Worldline NV in 2014 en 2015 werd de wenselijkheid geopperd van een verstrengde toezichtswet voor de betaalsystemen in België. Worldline verwerkt in België nagenoeg alle BancontactMisterCash-verrichtingen en een groot deel van de andere betaalkaartverrichtingen. Daardoor is Worldline van systemisch belang voor het betalingsverkeer op de Belgische markt en valt het bedrijf onder het oversight van de Bank.

Na vele incidentloze jaren hebben er in de laatste twee jaar in totaal een zevental incidenten plaatsgevonden, waarvan er drie ruime media-aandacht kregen, terwijl de andere weinig of geen impact hadden op het betaalverkeer van het grote publiek. Aangezien de operationele continuïteit van het grootste belang is voor de goede werking en betrouwbaarheid van het Belgische betaalverkeer, is het de vraag of oversight als soft-law voldoende adequaat is. De huidige oversightrol, die gebaseerd is op morele overtuigingskracht, kan daarom worden aangevuld met hard-law om de efficiëntie en stabiliteit van kritische betaalinfrastucturen te vrijwaren.

In een verstrengde toezichtswet kunnen bijvoorbeeld eisen worden gesteld voor verwerkers van betaaltransacties en betaalschema's in België met betrekking tot o.a. operationele stabiliteit (confidentialiteit en integriteit van gegevens en beschikbaarheid van systemen), transparantie en communicatie. De stabiliteit en continuïteit van de verwerking van betaaltransacties in België moet gegarandeerd blijven, ook omdat de betaalkaartenindustrie langzaam maar zeker evolueert naar een eengemaakte Europese betaalmarkt (Single Euro Payments Area, SEPA)

met consolidatiebewegingen om schaalvoordelen te realiseren, wat een belangrijke impact kan hebben op nationale betaalinfrastucturen.

Zoals voorzien in de richtlijn voor betalingsdiensten van 2007, werd in 2012 een evaluatie gestart door de EC, die in 2015 heeft geleid tot een herziening van de richtlijn. Om de betalingsdiensten nog transparanter en competitiever te maken hebben het Europees Parlement en de Raad in de nieuwe richtlijn<sup>(1)</sup> het speelveld verbreed, met de nodige aandacht voor de beveiliging van de betalingsdiensten die aan het publiek worden aangeboden. De op 23 december 2015 gepubliceerde herziene richtlijn betreffende betalingsdiensten moet worden omgezet in nationaal recht tegen 13 januari 2018. In vergelijking met de vorige richtlijn werd het toepassingsgebied uitgebreid tot twee types betalingsdiensten die voorheen niet vergunningsplichtig waren: betalingsinitiatiediensten en rekeninginformatiediensten.

Betalingsinitiatiedienstaanbieders en rekeninginformatiedienstaanbieders komen op geen enkel moment in het bezit van de geldmiddelen van de betalers. Zij verrichten uitsluitend diensten om betalingen te initiëren of om rekeninginformatie op te halen met de uitdrukkelijke instemming van de betaaldienstgebruiker. Zij dienen ervoor te zorgen dat de persoonlijke beveiligingsgegevens niet toegankelijk zijn voor andere partijen en moeten met de betrokken partijen op een veilige manier communiceren. Voor een directe en snelle opvolging van gebeurlijke incidenten, zullen alle betalingsdienstaanbieders onderworpen zijn aan een meldingsplicht voor significante, operationele- of veiligheidsincidenten.

De nieuwe richtlijn bepaalt ook dat er op Europees niveau een centraal register moet worden gecreëerd met de lijsten van alle betalingsinstellingen die over een vergunning beschikken in Europa. Op die manier kunnen alle

(1) Richtlijn (EU) Nr. 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG.

betalingdienstgebruikers een centraal register raadplegen dat de gegevens verzamelt van alle nationale registers van de betalingdienstaanbieders.

Hoewel het geen betalingssysteem betreft en de Bank niet bevoegd is voor cryptogeld (ook wel virtueel of digitaal geld genoemd) zoals Bitcoin, volgt zij nauwgezet de daaraan verbonden problematiek. Als regelgever voor betaalinstrumenten waarschuwde de Bank net als in 2014 voor de risico's verbonden aan virtueel geld. Ze benadrukte nogmaals dat cryptogeld geen wettelijke betaalkracht heeft en geen vorm van elektronisch geld is, dat er geen financieel toezicht of oversight op cryptogeld is en dat deze producten bijgevolg risicovol zijn. Tijdens het verslagjaar droeg de Bank bij aan de uitvoering van twee werkzaamheden met betrekking tot dit thema. Het gaat enerzijds om het ECB-rapport van februari 2015 met als titel 'Virtual currency schemes – a further analysis', die een uitbreiding vormt van een eerste analyse in verband met virtueel geld die in 2012<sup>(1)</sup> werd uitgevoerd, en anderzijds om het door het CPMI gepubliceerde rapport over digitaal geld<sup>(2)</sup>. Behalve voor de virtuele valutastelsels zelf, interesseert de Bank zich ook voor de nieuwe technologieën (gedecentraliseerde registers) die door cryptogeld tot stand zijn gekomen en die in de toekomst een significant effect zouden kunnen hebben op de werking van betaalsystemen en -instrumenten.

Wat de CSD-verordening betreft, werd tijdens het verslagjaar de Belgische bevoegde autoriteit aangeduid en werden de technische standaarden verder uitgewerkt. Op 11 juni 2015<sup>(3)</sup> werd de Bank aangewezen als bevoegde autoriteit voor het uitvoeren van de in de CSD-verordening bedoelde taken met betrekking tot de vergunningverlening aan en het toezicht op de CSD's, onverminderd de specifieke bevoegdheden van de FSMA.

Op dit ogenblik zijn er drie CSD's actief in ons land: Euroclear Bank, Euroclear Belgium en NBB-SSS. De vergunningsplicht is echter niet van toepassing op deze laatste CSD, die door de centrale bank wordt beheerd, hoewel NBB-SSS aan de meeste vereisten van de CSD-verordening moet voldoen. Voorts moeten de CSD's die zelf diensten met betrekking tot vereffening in commerciëlebankgeld verstrekken, naast hun vergunning als CSD en kredietinstelling, toestemming krijgen om bancaire nevendiensten te verstrekken. Deze verplichting geldt voor Euroclear Bank.

De CSD-verordening vereist dat de Bank de relevante autoriteiten raadpleegt in het kader van de vergunningverlening aan CSD's en de toestemming voor de verstrekking van bancaire nevendiensten, alsook in het kader van de ten minste jaarlijkse hertoetsing van de vergunningsdossiers. De betrokken autoriteiten, die zijn

vastgelegd bij de CSD-verordening, zijn de autoriteiten waarvoor de goede werking van de CSD van belang is, zoals de overseer<sup>(4)</sup> van de CSD, de centrale banken die de belangrijkste valuta's waarin vereffening plaatsvindt, uitgeven, en de autoriteiten van de landen waarvoor de CSD van belang is. In die context kan gemeld worden dat de Bank, los van de CSD-verordening, van plan is om volgens de principes van CPMI-IOSCO voor Euroclear Bank een oversight samenwerkingsovereenkomst te sluiten met de centrale banken die de belangrijkste deviezen in het systeem vertegenwoordigen.

De CSD-verordening machtigt de Europese Autoriteit voor Effecten en Markten (European Securities and Markets Authority, ESMA) en de EBA om, in nauwe samenwerking met de leden van het ESCB, ontwerpen van technische normen te ontwikkelen en aan de EC voor te leggen om het volgende nader te bepalen (indicatieve lijst):

- de informatie die de CSD in de vergunningsaanvraag aan de bevoegde autoriteit moet verstrekken;
- de omstandigheden waaronder de valuta's van de Unie als de belangrijkste worden aangemerkt;
- de door de CSD's te nemen reconciliatiemaatregelen;
- de operationele risico's voor de CSD-koppelingen en de methoden om die risico's te meten, aan te pakken en te beperken;
- de financiële instrumenten die als zeer liquide instrumenten met een zeer laag markt- en kredietrisico kunnen worden beschouwd en waarin de CSD haar financiële middelen mag investeren;
- de instrumenten voor het monitoren, meten en beheersen van de krediet- en liquiditeitsrisico's, hoofdzakelijk intradayrisico's.

De Bank was nauw betrokken bij de uitwerking van deze technische normen, die begin 2016 zouden moeten worden gepubliceerd. Uiterlijk binnen zes maanden na de publicatie van die technische normen dienen de CSD's de noodzakelijke vergunningen aan te vragen op basis van de CSD-verordening.

(1) Virtual currency scheme, ECB, oktober 2012.

(2) Digital Currencies, CPMI, november 2015.

(3) KB van 11 juni 2015 houdende aanwijzing van de bevoegde autoriteit verantwoordelijk voor het uitvoeren van de vergunning en het toezicht op de centrale effectenbewaarinstellingen.

(4) De verantwoordelijkheid van de NBB als overseer wordt dus gehandhaafd in het kader van de tenuitvoerlegging van de CSD-verordening. Deze maakt het met name mogelijk om rekening te houden met ontwikkelingen in de internationale principes die gelden voor CSD's en om de naleving ervan op te leggen.

## 4. Oversight en toezicht op FMI's

### 4.1 Liquiditeits- en kredietrisico

De Bank speelde tijdens het verslagjaar een actieve rol in de discussies over de technische standaarden van de CSD-verordening m.b.t. liquiditeitsrisico. Dit is tevens één van de prioriteiten van de Annual Risk Review 2015 voor FMI's. Het liquiditeitsrisico bij internationale CSD's (ICSD's) wordt niet alleen in het kader van het prudentieel toezicht gemonitord, maar wordt ook van nabij opgevolgd via een oversightrapportering die meer rekening houdt met de specifieke kenmerken van FMI's. Zo houdt de oversightrapportering rekening met intradayrisico's (terwijl prudentiële rapportering gebaseerd is op cijfers op het einde van de dag) en kunnen er verbanden gelegd worden met de (settlement)activiteit in de (I)CSD.

Gezien de specificiteit van (I)CSD's, en in aanvulling op de bestaande bankwetgeving, introduceert de CSD-verordening regels voor het beheer van de intraday krediet- en liquiditeitsrisico's. Zeer veel aandacht gaat hierbij naar het beheer van de waarborgen die door de deelnemers als onderpand worden gegeven aan de (I)CSD's. Een ander belangrijk punt is het vereiste voor (I)CSD's om over voldoende liquiditeitsmiddelen te beschikken om het hoofd te kunnen bieden aan een gelijktijdig faillissement van de twee deelnemers met de grootste betalingsverplichting. Hier gaat de CSD-verordening verder dan de PFMI's, waar minstens het faillissement van de deelnemer met de grootste betalingsverplichting moet opgevangen worden.

Dergelijke strenge vereisten voor CSD's zijn verantwoord, gezien hun systemisch belang. CSD's spelen immers een voorname rol in de afwikkeling van beurs- en buitenbeursverrichtingen tussen markttegenpartijen. Daarnaast worden deze systemen ook gebruikt voor het mobiliseren en beheren van het onderpand (collateral) dat uitgewisseld wordt om de risico's van bepaalde transacties af te

dekken, zoals repo's of monetaire beleids- en krediettransacties, maar ook om aan de onderpandvereisten (margins) van centrale tegenpartijen (central counterparties, CCP's) te voldoen.

Wanneer CSD's de aan- of verkoop van effecten verwerken, wordt het cashgedeelte in de transactie geboekt op rekening van een centrale bank (central bank money) of van een kredietinstelling (commercial bank money). In dit laatste geval is het gebruik van een 'single purpose bank' verplicht krachtens de CSD-verordening. Dit is een bank die geen andere activiteiten heeft dan het vereffenen van het cashgedeelte van effectentransacties, om de risico's voor deze bank zoveel mogelijk te beperken. De effectenvereffeningssystemen in België vereffenen in de boeken van de Bank (de systemen van NBB-SSS en Euroclear Belgium) of in die van Euroclear Bank (de enige toekomstige single purpose bank in België).

(I)CSD's die krediet verstrekken aan hun deelnemers (in verschillende deviezen), zoals Euroclear Bank, kunnen blootstaan aan krediet- en liquiditeitsrisico's. Het gaat voornamelijk om intradayrisico's, omdat de deelnemers hun rekening in principe aanzuiveren tegen het einde van de dag. Zowel de PFMI's als de CSD-verordening vereisen dat deze kredietrisico's op deelnemers gedekt zijn door onderpand (of andere equivalente financiële middelen). De mate waarin de intradaykredietrisico's gedekt zijn bij Euroclear Bank wordt van zeer nabij opgevolgd door de Bank.

Wanneer een deelnemer niet aan zijn betalingsverplichtingen voldoet, kan Euroclear Bank het onderpand liquideren. Aangezien de opbrengst van de liquidatie of verkoop van het onderpand niet onmiddellijk beschikbaar is, moet Euroclear Bank over voldoende liquiditeitsbronnen beschikken om deze periode te overbruggen. Een deel van de beschikbare liquiditeitsmiddelen komt voort uit de

cashoverschotten die de deelnemers op hun rekening bij Euroclear Bank laten staan. Deze kunnen gebruikt worden in het dagelijks liquiditeitsrisicobeheer of, althans een gedeelte ervan, in een crisissituatie. Terwijl de cashoverschotten bijdragen aan de liquiditeitsmiddelen, creëren ze ook kredietrisico's, aangezien de cashoverschotten geïnvesteerd worden op de interbankenmarkt. De Bank besteedt de nodige aandacht aan de omvang van deze cashoverschotten en onderzoekt in welke mate de beleggingen gedekt zijn door onderpand (reverse repo).

Aangezien de kredietverlening aan haar deelnemers aan de oorsprong ligt van de liquiditeitsbehoeften in Euroclear Bank, bewaakt de Bank als overseer het verloop van het kredietgebruik. Hierbij wordt dieper ingegaan op de verbanden tussen de activiteiten in Euroclear Bank en de daaruit voortvloeiende kredietrisico's. Er gaat eveneens specifieke aandacht uit naar de liquiditeitsbehoeften en -middelen in verschillende deviezen, en naar de onderlinge afhankelijkheid tussen Euroclear Bank en andere marktinfrastructuren, zoals CCP's en andere (I)CSD's.

## 4.2 Operationeel risico

Een tweede prioriteit tijdens het verslagjaar was het operationeel risico, met inbegrip van het cyberrisico (dat aan bod komt in paragraaf 3 van het volgende hoofdstuk 'Sectoroverschrijdende aspecten van prudentiële regelgeving en toezicht'). De oversightbenadering m.b.t. operationeel risico gaat veel verder dan de kapitaalvereisten voor operationeel risico. Gezien het systemisch belang van FMI's is de beschikbaarheid van hun systemen kritisch. Het is dan ook dit aspect dat de meeste aandacht krijgt bij de opvolging van IT-projecten. De stabiliteit van het financiële systeem mag immers niet in het gedrang komen ten voordele van een tijdige oplevering of een beheersing van de kosten van een nieuw platform.

De Bank is de hoofdautoriteit (lead overseer) voor SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication). Centrale banken oefenen oversight uit op SWIFT omwille van het grote belang van deze organisatie voor een veilige en efficiënte uitwisseling van financiële berichten tussen financiële instellingen en financiëlemarktinfrastructuren over de hele wereld. Het oversight op SWIFT wordt uitgeoefend door de centrale banken van de G10, en het oversightprogramma en de oversightconclusies worden besproken in de ruimere groep van het SWIFT Oversight Forum, waarin nog tien andere centrale banken zijn vertegenwoordigd.

Het oversight op SWIFT is gericht op alle types van operationeel risico met betrekking tot SWIFT-berichtendiensten.

Voor cyberrisico's is de aandacht tijdens het verslagjaar opnieuw sterk toegenomen. De mechanismen die bescherming bieden tegen cyberbedreigingen worden verder uitgebouwd. Binnen een raamwerk van permanente beoordeling wordt geëvalueerd op welke manier het opsporen van, beschermen tegen, en reageren op eventuele cyberbedreigingen verbeterd kan worden, rekening houdend met het verloop van de aard van de cyberbedreigingen en het ontstaan van nieuwe oplossingen om deze bedreigingen tegen te gaan.

Tijdens het verslagjaar werkte SWIFT verder ook aan de vernieuwing van haar kerntoepassing voor berichtendiensten, namelijk FIN. De volledige technologische vernieuwing wordt doorgevoerd zonder dat de beschikbaarheid van de berichtensystemen voor de klanten verlaagd moet worden. De opvolging van dit meerjarenproject vormde eveneens een belangrijk aandachtspunt tijdens het verslagjaar. Over de laatste jaren kan er een toename worden vastgesteld in de verscheidenheid aan diensten die SWIFT aanbiedt aan financiële instellingen, met bijvoorbeeld de ontwikkeling van oplossingen om de financiële instellingen bij te staan in hun rapporteringsverplichtingen aan toezichthouders. Een ander aandachtspunt van overzeers is dan ook hoe de toename van en groeiende diversiteit in de aangeboden diensten het risicomanagement van SWIFT als geheel beïnvloedt.

## 4.3 Analyse van de bedrijfsmodellen

De opvolging van de bedrijfsmodellen van de FMI's in een veranderende omgeving blijft een prioriteit voor het toezicht en oversight. Een trend die al enkele jaren zichtbaar is, is de toenemende nood aan onderpand en dus aan diensten voor het beheer van onderpand. De verplichting om gestandaardiseerde over-the-counter (OTC)-derivaten te clearen in een CCP zal niet alleen de behoefte aan onderpand of margin doen toenemen, maar ook de frequentie waarmee tegenpartijen onderpand moeten uitwisselen zal toenemen van een wekelijkse of maandelijkse cyclus voor transacties die niet gecleared worden in een CCP, naar meer intraday margin calls. Daarenboven hebben veel tegenpartijen (waaronder CCP's en centrale banken) hun eigen definitie van wat aanvaardbaar onderpand is. Marktspelers die zeer actief zijn in de repomarkten of in verschillende CCP's, hebben daarom een performant platform nodig om effecten die door hun verschillende tegenpartijen aanvaard worden, (soms zelfs intraday) te transfereren. Aangezien marktspelers meer en meer onderpand nodig hebben, is een efficiënte allocatie ervan noodzakelijk om (schijnbare) tekorten te vermijden.

Euroclear Bank biedt al jaren diensten voor beheer van onderpand aan, die recent werden gegroepeerd onder de noemer 'Collateral Highway'. Dit platform laat klanten toe om hun effecten (of ze nu op een rekening bij Euroclear staan, of op een rekening bij een partner) op efficiënte wijze te mobiliseren en te transfereren naar de tegenpartij die ze nodig heeft als onderpand. Niet alleen klanten van Euroclear Bank kunnen van deze dienstverlening gebruikmaken, maar ook klanten van andere CSD's van de Euroclear-groep, aangezien de dienstverlening is uitgebreid tot lokale Euroclear CSD's. Een andere belangrijke uitbreiding van de Collateral Highway is de joint venture tussen Euroclear en de Amerikaanse CSD Depository Trust & Clearing Corporation (de zogenaamde DTCC-Euroclear Global Collateral Ltd). Die joint venture zal de klanten toelaten hun marginverplichtingen efficiënt te beheren en zal het mobiliseren van het nodige onderpand (uit de Amerikaanse CSD) vereenvoudigen. Midden 2016 zal een eerste deel van het platform gelanceerd worden, namelijk de Margin Transit Utility (MTU) die instaat voor de verwerking van marginverplichtingen. Het tweede deel, de Collateral Management Utility (CMU), die voor de mobilisatie van het collateral instaat, zal enkele maanden later gelanceerd worden. Zoals voor alle strategische beslissingen van systeemrelevante instellingen, was een goedkeuring van de Bank vereist. Daarnaast is ook de goedkeuring nodig van de bevoegde autoriteiten van de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk (aangezien de joint venture in het Verenigd Koninkrijk is gevestigd).

Ook de bedrijfsmodellen van de Belgische entiteiten van BNYM werden opgevolgd. In het kader van een oefening waarbij de aanwezigheid van de groep alsook de activiteiten en markten waartoe toegang wordt voorgesteld, permanent wordt aangepast aan de financiële en regelgevende context, bracht de BNYM-groep dit jaar verschillende wijzigingen aan die de entiteiten van de groep in België beïnvloeden.

Een belangrijke wijziging met betrekking tot haar positionering is de keuze van de groep om zich aan te sluiten bij het TARGET2-Securities-platform als Directly Connected

Participant. Deze keuze leidde tot de rechtstreekse toegang van BNYM SA/NV tot TARGET2 en tot de geleidelijke vervanging van haar toegang tot de infrastructuur van de voornaamste Europese markten via een subbewaarder door een rechtstreekse toegang. Daarbij aansluitend besloot de groep haar centrale effectenbewaarinstelling BNYM CSD SA/NV voorlopig op inactief te zetten.

Daarnaast besloot de BNYM-groep de activiteiten van BNYM SA/NV terug te plooiën op het beheer van effecten, enerzijds door de activiteiten die zij als lid van verrekeningsinstellingen uitoefent voor rekening van haar klanten die actief zijn in derivaten, stop te zetten, en anderzijds door haar activiteiten inzake uitlening en ontlening van effecten over te dragen aan Bank of New York London Branch.

De organisatie van de activiteiten van de BNYM-groep is relevant voor de CMG die werd opgericht in het kader van de FSB 'Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions'. De BNYM-groep wordt beschouwd als een mondiaal systeemrelevante financiële instelling (global systemically important financial institution, G-SIFI). Dit zijn instellingen die, o.a. door hun grootte, hun activiteiten, en hun diepe verankering in het financiële netwerk, systeemrelevantie hebben binnen de financiële wereld.

Sinds 2013 wordt voor BNYM, afwisselend door de Federal Deposit Insurance Corporation (VS) en de Federal Reserve Bank of New York (VS), jaarlijks een CMG georganiseerd, waarin ook de Bank vertegenwoordigd is, samen met de Board of Governors of the Federal Reserve System (VS), de Bank of England (UK), de Prudential Regulation Authority (UK) en, voor de eerste maal in 2015 en in de hoedanigheid van waarnemers, de ECB en de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad. Specifieke aandacht binnen de CMG gaat naar de internationale set-up van BNYM, haar aanwezigheid in meer dan 100 markten, de opvolging van transnationale outsourcing en in welke mate de operationele continuïteit gewaarborgd of verbeterd kan worden.